

## תת"ע (תל אביב) 7620-07-23 - מדינת ישראל נ' אסמעיל טאהא

בית המשפט לתעבורה תל אביב

תת"ע 7620-07-23 מדינת ישראל נ' טאהא  
תיק חיצוני: 51214117031

**לפני כבוד השופטת מגי כהן**

**מאשימה** מדינת ישראל  
**נגד**

**נאשמים** אסמעיל טאהא

**מעמד. כינוי צד ג'**

**החלטה**

לפני בקשה לביטול פס"ד שניתן בהעדרו של המבקש בתאריך 19.9.23

**רקע וטענות הצדדים:**

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום בגין עבירה של נהיגה ללא מלווה, לפי תקנה 12א1(ד)(1) לפקודת התעבורה. המבקש קיבל לידי העתק מזימון לדין וחתם עליו. משלא התייצב הנאשם במועד הדין נשפט בהעדרו ביום 19.9.23.

2. ביום 14.10.24 המבקש הגיש בקשה לביטול פס"ד בהעדר בטענה כי חלה ולכן לא התייצב לדין. המבקש הגיש אישור מחלה שהוצא רטרואקטיבית ביום 24.9.23 עבור התאריכים 19.9.23 עד 21.9.23.

3. בעקבות החלטת ביהמ"ש צירף המבקש אישור רפואי מיום 7.1.24 לפי פקודת הראיות לפיו " המטופל קיבל אישור מחלה עפ"י הצהרה עקב מחלה ויראלית מתאריך 19.9.23 עד תאריך 21.9.23".

**דין והכרעה:**

4. תחילה יש לציין כי בקשת המבקש לביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדרו הוגשה בשיהוי ותוך

עמוד 1

חריגה מסד הזמנים הקבוע בחוק.

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

המבקש אינו מפרט בבקשתו מתי נודע לו על פסה"ד ומדוע בקשתו הוגשה רק ביום 14.10.24 כעבור למעלה משנה וזאת על אף שהאישור הרפואי על פי פקובת הראיות הוא מתאריך 7/1/24 .

עיון בתיק נט המשפט מעלה כי פס"ד הומצא למבקש ביום 11.10.23 "נמסר לידי הנמען הרשום", לפיכך די בשיהוי בהגשת הבקשה והחריגה מהוראות החוק כדי להביא לדחיית הבקשה.

גם בחינת טענות המבקש לגופו של עניין אין בהן כדי להביא לקבלת הבקשה לביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדרו.

5. המבקש לא חלק עלך כך שידע על מועד הדיון, אך טען כי אי התייצבותו נבעה ממחלה.

לעניין זה אפנה לאישור מחלה שהוצא רטרואקטיבית ביום 24.9.23 עבור התאריכים 19.9.23 עד 21.9.23 ובאישור נכתב "**אישור זה אינו תקף עבור מוסדות משפטיים, צבאיים ומשרד הביטחון**", מכאן ברי שאין מסמך מעין זה כדי להצדיק כשלעצמה את אי התייצבות לדיון.

המבקש צירף אישור רפואי לפי פקודת הראיות שנערך ביום 7.1.24 ע"י ד"ר עיסא האני ממנו עולה כי "**המטופל קיבל אישור מחלה עפ"י הצהרה עקב מחלה ויראלית מתאריך 19.9.23 עד תאריך 21.9.23**" באישור לא נאמר כי המבקש אינו מסוגל להופיע בביהמ"ש והמבקש כלל לא נבדק ע"י הרפוא אלא האישור ניתן על סמך "הצהרה עקב מחלה ויראלית"

מעבר לאמור אציין כי המבקש לא טרח להגיש בקשה מתאימה טרם הדיון על אף שיכל לעשות זאת אלא רק כעבור שנה.

6. ביחס לסיכויי הגנתו המבקש לא העלה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט ועל כן, אף לפי מהות העבירה, הסיכוי לשינוי תוצאת פסק הדין קלושה. עוד אני סבורה, כיגם העונש שהושת על המבקש סביר; ולא מצאתי כיעונו של המבקש, על כלל רכיביו, מבטא עיוות דין, המצדיק את ביטול פסק הדין שניתן בהעדרו; ואינני סבורה כי גזר דינו של המבקש סוטה באורח קיצוני ממדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות דומות.

7. לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בלא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

## המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לב"כ הצדדים

ניתנה היום, י"ד טבת תשפ"ה, 14 ינואר 2025,  
בהעדר הצדדים.